

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA PENTRU UNIUNEA EUROPEANĂ

FIȘĂ DE INFORMARE

Pachetul privind mobilitatea militară
și
crearea unui „Schengen Militar”

COM(2025)847
și
JOIN (2025)846

Autor:

Eniko Georgescu

Data:

20 februarie 2026

Publicațiile direcției pot fi accesate prin
următorul link: www.cdep.ro

1. **Data adoptării:** 19.11.2025. **Responsabil:** Andrius Kubilius, comisar european responsabil cu portofoliul pentru apărare și spațiu Comisia Europeană ([DG DEFIS](#));
2. **Denumire documentelor:**
 - (a) *Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu privind mobilitatea militară;*
 - (b) *Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind stabilirea unui cadru de măsuri pentru facilitarea transportului de echipamente, de bunuri și de personal militar în întreaga Uniune.*
3. **Date de identificare:**
 - a) [JOIN\(2025\)846](#);
 - b) [COM\(2025\)847](#) / [2025/0847\(COD\)](#);
4. **Temei juridic:** art. 91 și art. 100 alin. (2) și art.294 TFUE;
5. **Tipul documentelor:** a) nelegislativ;
b) legislativ - în procedură legislativă ordinară
6. **Subsidiaritate:** DA, pentru COM(2025)847 termen: **19.03.2026**
7. **Stadiul actual: Parlamentul European:** comisiile competente pentru ambele documente sunt: Comisia pentru securitate și apărare ([SEDE](#)) și Comisia pentru transport și turism ([TRAN](#)); comisii sesizate pentru **aviz:** Comisia pentru bugete ([BUDG](#)) și Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor ([IMCO](#)) – cf. [OEIL](#)
8. **Alte informații:**

Propunerea de Regulament ([COM\(2025\)847](#)) este însoțită de [anexe](#) și de Documentul de lucru al Serviciilor Comisiei Europene privind mobilitatea militară [SWD\(2025\)847](#).

Rezumat

Mobilitatea militară este capacitatea forțelor armate ale statelor membre de a deplasa rapid trupe și echipamente în Uniune și peste frontierele sale externe în scopuri militare.

[Pachetul pentru mobilitatea militară](#) urmărește să consolideze capacitatea Uniunii Europene de pregătire pentru apărare, să reducă vulnerabilitățile structurale în domeniul logisticii militare și să asigure o reacție rapidă, coordonată și credibilă în situații de criză sau amenințare la adresa securității europene.

Pachetul este construit pe două componente complementare și interdependente:

- componenta normativă, reprezentată de [Propunerea de regulament privind mobilitatea militară](#);
- componenta strategică și politică, reprezentată de [Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înaltului Reprezentant privind mobilitatea militară](#).

Acest cadru cuprinde un set unic de norme pentru procedurile transfrontaliere de acordare a autorizațiilor pentru transportul militar, inclusiv pentru autorizațiile diplomatice și transportul de bunuri periculoase și încărcături militare supra-dimensionate cu o greutate mare, cu termene de execuție reduse și modele standardizate pentru cereri și notificări.

Cuvinte-cheie: *mobilitate militară/ pregătire pentru apărare/ securitate și apărare europeană/ deplasare rapidă a trupelor și echipamentelor/interoperabilitate/ infrastructură de dublă utilizare (civil–militar)/ infrastructurii critice/ reacție rapidă la crize/ cooperare și coordonare între statele member/ complementaritate UE-NATO/ autonomie strategică a Uniunii Europene/ lanțuri logistice militare / sistem european de răspuns consolidat (EMERS)*

CUPRINS

I. CONTEXT	3
Evoluția politicilor UE privind mobilitatea militară și pregătirea pentru apărare	3
II. PREZENTAREA DOCUMENTELOR.....	5
Dimensiunea bugetară și financiară.....	7
III. ASPECTE PRIVIND SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA	8
Orizontul de implementare și obiectivele pe termen mediu	9
IV. POZIȚII ALE INSTITUȚIILOR EUROPENE.....	9
V. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE PENTRU ROMÂNIA.....	11
5.1. Legislație națională	11
5.2. Context strategic și rol geopolitic al României.....	12
5.3. Inițiative și planuri naționale privind mobilitatea militară	12

I. CONTEXT

Într-un context geopolitic marcat de instabilitate și amenințări tot mai complexe la adresa securității europene, **mobilitatea militară a devenit un pilon esențial al capacității Uniunii Europene de a acționa rapid și eficient**. Aceasta presupune facilitarea deplasării prompte a trupelor, echipamentelor și resurselor militare pe teritoriul Uniunii și dincolo de frontierele sale externe, cu un impact minim asupra transportului civil.

Consolidarea mobilității militare contribuie direct la creșterea nivelului de pregătire, la întărirea măsurilor de descurajare și la gestionarea eficientă a crizelor, fie ele de natură militară, naturală sau provocate de om, așa cum demonstrează în mod clar contextul actual generat de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei.

Evoluția politicilor UE privind mobilitatea militară și pregătirea pentru apărare

Mobilitatea militară a fost introdusă ca domeniu prioritar al cooperării UE în materie de securitate și apărare după 2016, în contextul deteriorării mediului de securitate din vecinătatea estică și sudică. Un moment decisiv a fost adoptarea în 2017 a Planului de punere în aplicare a [Strategiei Globale a UE](#), al [Comunicării comune privind îmbunătățirea mobilității militare](#)¹ și lansarea [cooperării structurate permanente \(PESCO\)](#)², unde mobilitatea militară a fost inclusă ca proiect prioritar, cu scopul de a simplifica și armoniza procedurile transfrontaliere pentru transportul trupelor și echipamentelor. Aceste inițiative au vizat

¹ JOIN(2017)41

² PESCO este un cadru și un proces pentru consolidarea cooperării în domeniul apărării între acele state membre ale UE care sunt capabile și dornice să facă acest lucru. 26 din 27 de state membre (Belgia, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Germania, Estonia, Irlanda, Grecia, Spania, Franța, Croația, Italia, Cipru, Letonia, Lituania, Luxemburg, Ungaria, Țările de Jos, Austria, Polonia, Portugalia, **România**, Slovenia, Slovacia, Finlanda și Suedia) au aderat la PESCO și, în acest cadru, au convenit să investească, planifice, dezvolte și utilizeze mai mult împreună capacitățile de apărare. Malta este, în prezent, singurul stat membru al UE care nu participă în cadrul PESCO. Obiectivul PESCO, introdus de articolele 42 alineatul (6) și 46 ale Tratatului privind Uniunea Europeană, invocând neutralitatea sa constituțională și [Protocolul 10](#), este ca statele membre vizate să ajungă împreună la întregul spectru coerent de capacități de apărare disponibile acestora pentru misiuni și operațiuni naționale și multinaționale (UE, NATO, Organizația Națiunilor Unite etc.). PESCO a fost constituit oficial în 2017 prin [Decizia \(PESC\) 2017/2315 a Consiliului](#).

identificarea obstacolelor juridice, administrative și infrastructurale care afectează deplasarea forțelor armate.

În martie 2018, [Consiliul Uniunii Europene](#) a adoptat o recomandare pentru o [foaie de parcurs](#) pentru implementarea PESCO, oferind direcție și orientare strategică pentru statele membre, stabilind, totodată, un calendar pentru un acord privind posibilele proiecte viitoare

În 2018, Comisia Europeană și Serviciul European de Acțiune Externă au prezentat un [Plan de acțiune privind mobilitatea militară 2.0](#), axat pe adaptarea infrastructurii de transport la cerințele militare și pe eliminarea obstacolelor juridice și administrative. Ulterior, [Planul de acțiune privind mobilitatea militară](#) adoptat în 2022 a actualizat cadrul de cooperare între Comisia Europeană, [SEAE](#), [AEA](#) și statele membre, axat pe: simplificarea procedurilor; armonizarea cerințelor; adaptarea infrastructurii TEN-T și consolidarea cooperării UE-NATO. [Evaluările](#) realizate în perioada 2022–2024 au evidențiat însă limitele abordării nelegislative și necesitatea unui instrument juridic cu caracter obligatoriu.

Totodată, mobilitatea militară a fost integrată în [Mecanismul pentru Interconectarea Europei \(MIE\) 2021–2027](#), alocându-se fonduri dedicate pentru modernizarea infrastructurilor cu dublă utilizare (civilă și militară).

După 2022, în urma agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, eforturile au fost accelerate prin actualizarea [parteneriatului strategic UE-NATO](#), consolidând astfel capacitatea Uniunii de a reacționa rapid la crize și de a sprijini securitatea europeană.

La 13 noiembrie 2023, a fost publicat un [Raport comun](#) către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Planului de acțiune vizând mobilitatea militară 2.0 în perioada noiembrie 2022–octombrie 2023 care au confirmat angajamentul Uniunii de a consolida capacitatea de reacție rapidă în fața unui mediu de securitate tot mai instabil și importanța dezvoltării în continuare a unei rețele funcționale și eficiente de mobilitate militară. Angajamentul actualizat și consolidat al statelor membre, valorificând rezultatele proiectelor PESCO relevante, ar consolida coerența, interoperabilitatea și eficiența eforturilor comune, contribuind astfel la întărirea securității și apărării europene.

În concluziile sale din 27 mai 2024 privind securitatea și apărarea UE, Consiliul UE a inclus un nou [Angajament privind mobilitatea militară](#), prin care statele membre au recunoscut explicit necesitatea: reducerii fragmentării normative; accelerării procedurilor transfrontaliere; consolidării coordonării la nivelul UE. Acest document politic a reprezentat un pas decisiv către acceptarea unui cadru juridic comun. De asemenea, Consiliul UE a invitat părțile interesate să coordoneze bilanțul periodic al progreselor înregistrate, în vederea punerii în aplicare depline și cuprinzătoare a angajamentului privind mobilitatea militară până în 2026.

În iunie 2024, Parlamentul European și Consiliul UE au adoptat un [Regulament TEN-T](#) revizuit, care, pentru prima dată, reflectă și mobilitatea militară printre obiectivele rețelei. În vederea unei mai bune alinieri a standardelor rețelei TEN-T cu cele ale rețelei de transport militar a UE, Consiliul UE [a adoptat](#), la 23 octombrie 2023, cerințe militare revizuite. Cerințele militare extinse vizează în special centrele logistice și infrastructura lanțului de aprovizionare cu combustibil, având în vedere războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei.

În 2025, mobilitatea militară a fost consacrată ca domeniu prioritar în: [Cartea albă privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030](#); [Planul „ReArm Europe – Pregătirea pentru 2030”](#); [Foaia de parcurs privind pregătirea pentru apărare 2030](#). Aceste documente stabilesc baza strategică și politică pentru prezentarea pachetului din 2025.

II. PREZENTAREA DOCUMENTELOR

[Pachetul privind mobilitatea militară din 2025](#) reprezintă o etapă de maturizare a abordării Uniunii Europene în domeniul mobilității militare, inițiată în 2017 și accelerată semnificativ după anul 2022. Evaluările realizate de Comisia Europeană și reflectate în documentele strategice recente indică faptul că instrumentele existente, bazate în principal pe cooperare voluntară între statele membre, nu au fost suficiente pentru a elimina fragmentarea normativă și operațională.

În acest proiect legislativ, Comisia Europeană demonstrează că acțiunea exclusiv la nivel național nu poate asigura un nivel adecvat de eficiență, coerență și predictibilitate în domeniul mobilității militare, având în vedere caracterul intrinsec transfrontalier al transporturilor militare. Analiza Comisiei identifică o serie de deficiențe structurale persistente, respectiv:

- ✓ divergențe semnificative între procedurile naționale;
- ✓ termene de autorizare neuniforme și, în multe cazuri, incompatibile cu cerințele operaționale;
- ✓ lipsa interoperabilității administrative și digitale;
- ✓ infrastructură de transport insuficient adaptată cerințelor militare;
- ✓ absența unor mecanisme europene de răspuns rapid în situații de urgență.

Propunerea de regulament urmărește remedierea acestor deficiențe prin instituirea unui cadru juridic armonizat, care introduce norme comune, termene maxime de procesare, proceduri accelerate în situații de criză, inclusiv prin [Sistemul european de răspuns consolidat pentru mobilitatea militară](#) (EMERS), precum și mecanisme de guvernanta și coordonare permanente la nivelul Uniunii.

Comunicarea comună care reprezintă **dimensiunea strategică și politică a pachetului** completează și susține propunerea legislativă prin definirea cadrului strategic și a justificării politice a intervenției Uniunii. Actul de coordonare califică mobilitatea militară drept un factor strategic determinant („*strategic enabler*”) al apărării europene și un pilon central al conceptului de „[Uniune a pregătirii](#)”.

Atât [Propunerea de regulament](#), cât și [Comunicarea comună](#) converg în evaluarea potrivit căreia mobilitatea militară constituie un element determinant al descurajării credibile, al apărării colective și al capacității de reacție a UE și a NATO. Cele două documente subliniază că barierele administrative persistente, lipsa unor standarde comune și insuficienta adaptare a infrastructurii de transport au un impact direct asupra capacității operaționale a forțelor armate și pot compromite eficiența răspunsului în situații de criză. Documentele urmăresc să instituie un cadru stabil, previzibil și coordonat pentru facilitarea mobilității militare pe teritoriul Uniunii Europene. Împreună, ele reflectă trecerea Uniunii Europene către o abordare mai matură și mai integrată a securității și apărării, în care mobilitatea militară este tratată ca o responsabilitate comună și un interes strategic european.

În acest context, **componenta legislativă – COM(2025)847** - reprezintă **prima inițiativă cu caracter obligatoriu la nivelul UE dedicată exclusiv mobilității militare**. Aceasta stabilește un cadru juridic comun pentru facilitarea transportului transfrontalier de trupe, echipamente și bunuri militare, având ca obiectiv principal eliminarea fragmentării normelor naționale și reducerea semnificativă a întârzierilor administrative. Propunerea de regulament introduce norme armonizate privind autorizarea deplasărilor militare, inclusiv termene maxime de procesare, proceduri simplificate și utilizarea instrumentelor digitale. De asemenea, instituie un sistem european de răspuns consolidat pentru mobilitatea militară ([EMERS](#)), destinat situațiilor de urgență și criză, care permite proceduri accelerate și acces prioritar la infrastructura de transport.

Un alt element central al actului legislativ în curs de negociere îl constituie **consolidarea infrastructurii de transport de dublă utilizare (civilă și militară)**, prin actualizarea [coridoarelor TEN-T](#) relevante pentru mobilitatea militară, protejarea infrastructurii critice și întărirea rezilienței acesteia, inclusiv din perspectiva securității cibernetice și energetice. Totodată, propunerea de regulament prevede mecanisme de cooperare și solidaritate între statele membre, precum și structuri de guvernanță dedicate coordonării și monitorizării implementării.

Componenta strategică - JOIN(2025)846 - oferă fundamentul și justificarea politică a propunerii legislative. Plasează mobilitatea militară în centrul conceptului de „**pregătire pentru apărare**” a Uniunii și o definește ca un factor esențial pentru **descurajarea credibilă, gestionarea crizelor și apărarea colectivă**. Actul de coordonare evidențiază faptul că experiența conflictului din Ucraina a demonstrat necesitatea unor capacități logistice robuste, rapide și interoperabile, subliniind că mobilitatea militară nu este o chestiune exclusiv tehnică, ci un element strategic al securității europene. De asemenea, comunicarea comună reafirmă complementaritatea deplină a acțiunii UE cu NATO și subliniază că îmbunătățirea mobilității militare pe teritoriul Uniunii contribuie direct la consolidarea apărării colective euro-atlantice. Se stabilește, de asemenea, obiectivul creării unei zone de mobilitate militară la nivelul UE („[spațiu Schengen militar](#)”) până în 2027, prin integrarea dimensiunii militare în politicile UE privind transporturile, infrastructura, securitatea cibernetică, energia și industria de apărare și subliniază necesitatea unei abordări integrate, coordonate și susținute la nivel european, care să asigure coerența între politicile sectoriale și utilizarea eficientă a resurselor disponibile.

Potrivit tratatelor UE³, „*competența Uniunii în materie de politică externă și de securitate comună include toate domeniile politicii externe, precum și toate chestiunile referitoare la securitatea Uniunii, inclusiv la definirea treptată a unei politici de apărare comune care poate conduce la o apărare comună*”. Tratatul nu fac în mod specific referire la mobilitatea militară.

Comunicarea comună are rolul de a explica rațiunea strategică și politică a intervenției UE, de a delimita clar domeniul de acțiune al acesteia și de a ancora inițiativa legislativă într-un context mai larg de pregătire pentru apărare, în timp ce regulamentul transpune această orientare într-un set de norme juridice cu aplicabilitate directă, limitate strict la aspectele procedurale și administrative ale transportului militar transfrontalier.

Mobilitatea militară se referă la obiectivul de a asigura circulația rapidă și fără probleme a personalului militar și a echipamentelor și mijloacelor militare cu preaviz scurt și la scară largă – în interiorul și în afara UE⁴. Ea acoperă armonizarea normelor per ansamblul statelor membre ale UE și explorarea potențialului unei [abordări civilo-militare](#) pentru dezvoltarea infrastructurii.

În acest sens, este necesară implementarea unui ansamblu coerent de măsuri structurale, operaționale și financiare la nivel european pentru a răspunde eficient provocărilor actuale de securitate și pentru a asigura o capacitate reală de reacție rapidă:

Eliminarea barierelor de reglementare

- Un proces clar pentru deplasările transfrontaliere în **maximum 3 zile lucrătoare**;
- **O singură procedură de autorizare** pentru toate cele 27 de state membre;
- Simplificarea formalităților vamale și a normelor privind transportul militar.

³ A se vedea, de exemplu, [articolul 24](#) din versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană.

⁴ Comunicat de presă al Comisiei Europene: „[Mobilitatea militară: UE propune acțiuni care să permită o deplasare mai rapidă și mai eficientă a forțelor armate peste granițe](#)”.

Crearea unui cadru pentru situații de urgență -EMERS

- în cazul unei creșteri semnificative a deplasărilor militare necesare;
- **proceduri accelerate și acces prioritar** la infrastructură - Transportul militar va fi exceptat de la restricțiile de circulație bazate pe performanța de mediu a vehiculelor sau pe calitatea aerului și controlul zgomotului instituite în aeroporturi și porturi;
- **sistem simplificat bazat pe notificare** (fără solicitarea de permisiune).

Gradul de pregătire a infrastructurii cu dublă utilizare

- **17,65 miliarde EUR** propuse în cadrul Mecanismului de interconectare al Europei(2028-2034) pentru mobilitatea militară;
- aproximativ **500 de proiecte hotspot** ⁵și **investiții specifice** pentru eliminarea punctelor de control cu trafic intens de-a lungul coridoarelor prioritare;
- **setul de instrumente pentru reziliență**: identificare, monitorizare, modernizare și protejarea infrastructurilor strategice.

Punerea în comun și partajarea capacităților

- **rezerva de solidaritate militară** pentru capacități comune de transport și logistică - Statele membre vor putea să își înregistreze în mod voluntar propriile capacități de transport militar, precum și pe cele contractate cu operatori civili.
- **Fondul european pentru competitivitate** (2028-2034);
- **Un sistem unic de informații digitale privind mobilitatea militară**;

O guvernanță și o coordonare mai puternice

- **coordonatori naționali** pentru transportul militar - Fiecare stat membru va trebui să desemneze cu coordonator care va fi responsabil pentru asigurarea unei coordonări și cooperări interne fără sincope între toate părțile interesate relevante de la nivel național, regional și local implicate în operațiuni de transport militar, în special în timpul activării EMERS;
- Consolidarea rețelei transeuropene de transport – **Comitetul TEN-T**⁶;
- Grupul privind transportul pentru mobilitate militară.

Dimensiunea bugetară și financiară

Actul legislativ în curs de negociere și instrumentul de orientare și coordonare precizează, în mod explicit, că **pachetul nu instituie un instrument financiar autonom**, ci se bazează pe utilizarea coordonată și optimizată a instrumentelor financiare existente ale Uniunii.

În mod prioritar, sunt avute în vedere:

- [Mecanismul pentru Interconectarea Europei](#) (MIE/CEF – Transport), inclusiv componenta dedicată mobilității militare;
- [programele UE](#) relevante pentru reziliență, securitate cibernetică și protecția infrastructurii critice;
- [instrumentele](#) dedicate consolidării industriei europene de apărare.

Comisia Europeană subliniază că finanțarea se concentrează asupra [infrastructurii TEN-T](#) cu **relevanță militară**, că responsabilitatea investițiilor naționale revine statelor

⁵ Planuri strategice ale Uniunii Europene de modernizare a infrastructurii de transport prin intermediul **Rețelei Trans-Europene de Transport (TEN-T)**, în special prin dezvoltarea celor nouă coridoare principale.

⁶ Astfel cum se prevede în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (UE) 2024/1679.

membre și că pachetul nu generează obligații bugetare suplimentare directe în afara cadrului financiar multianual existent.

III. ASPECTE PRIVIND SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

Din punct de vedere instituțional, cadrul politico-strategic este esențial pentru înțelegerea naturii și limitelor regulamentului. Subliniază în mod constant că Uniunea nu își asumă competențe în domeniul politicii de apărare, nu intervine în deciziile privind desfășurarea forțelor armate și nu creează structuri militare paralele. Rolul UE este definit ca unul de facilitator, concentrat pe eliminarea obstacolelor interne care împiedică mobilitatea rapidă și sigură a trupelor și echipamentelor, obstacole care țin de reglementări naționale divergente, proceduri administrative nearmonizate și infrastructură insuficient adaptată.

Această delimitare este determinantă pentru analiza conformității cu tratatele și pentru evaluarea **principiilor subsidiarității și proporționalității**.

În expunerea de motive a **propunerii de regulament**, Comisia Europeană formulează explicit evaluarea **subsidiarității**, arătând că obiectivele urmărite nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre acționând individual. Argumentația se bazează pe caracterul intrinsec transfrontalier al mobilității militare, care presupune traversarea frontierelor interne ale UE și coordonarea simultană a mai multor regimuri juridice naționale.

Procedurile diferite de autorizare, lipsa unor termene comune și absența interoperabilității administrative generează întârzieri care nu pot fi remediate prin măsuri unilaterale sau prin acorduri bilaterale. *În acest sens, Comisia Europeană ancorează intervenția UE nu în domeniul apărării propriu-zise, ci în competențele Uniunii privind funcționarea pieței interne, transporturile și rețelele de infrastructură de interes comun, domenii în care valoarea adăugată a acțiunii la nivelul Uniunii este clar demonstrată.*

Din analiza coroborată a celor două documente nu rezultă extinderea competențelor UE în domeniul securității și apărării, ci dimpotrivă, o delimitare atentă menită să respecte [articolul 5](#) din Tratatul privind Uniunea Europeană și [Protocolul nr. 2](#) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

În ceea ce privește **proporționalitatea**, documentul prevede în mod explicit că măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite. Regulamentul este conceput ca un instrument cu obiect restrâns, limitat la armonizarea procedurilor, stabilirea unor termene maxime de procesare și instituirea unor mecanisme de coordonare pentru situații de urgență, fără a afecta competențele statelor membre privind organizarea forțelor armate sau deciziile privind utilizarea acestora. Documentul strategic întărește această abordare, subliniind că UE acționează exclusiv asupra condițiilor-cadru care permit mobilitatea, nu asupra conținutului sau finalității operațiunilor militare.

Din perspectivă instituțională, nu se identifică diferențieri sau contradicții între regulament și actul programatic în ceea ce privește proporționalitatea. Dimpotrivă, comunicarea comună joacă un rol esențial în limitarea interpretării regulamentului, oferind un cadru politic care exclude aplicarea extensivă sau intruzivă a normelor propuse.

În ansamblu, analiza integrată dintre componenta legislativă, care este completată de dimensiunea strategică, arată că pachetul este construit cu un grad ridicat de precauție instituțională. Intervenția UE este justificată prin natura transfrontalieră a mobilității militare, este limitată ca obiect și impact, respectă competențele statelor membre și este susținută de o argumentație solidă privind subsidiaritatea și proporționalitatea.

Acțiunea UE nu vizează aspecte care țin de politica de apărare propriu-zisă sau de decizia de utilizare a forțelor armate, domenii care rămân în competența exclusivă a statelor membre, ci se limitează la facilitarea transportului transfrontalier pe teritoriul UE, un domeniu

în care Uniunea deține competențe și instrumente consacrate.

Orizontul de implementare și obiectivele pe termen mediu

Cele două documente converg asupra unui orizont de implementare până în 2027, cu obiectivul explicit de a crea o zonă funcțională de mobilitate militară la nivelul Uniunii Europene. Acest orizont temporal este corelat cu ciclul mai larg al inițiativelor privind pregătirea pentru apărare 2030.

Măsurile premergătoare pachetului din 2025 demonstrează o evoluție graduală, dar coerentă a politicii Uniunii Europene în domeniul mobilității militare. Etapele următoare, astfel cum sunt definite în Propunerea de regulament și în Comunicarea comună, reflectă **tranziția de la angajamente politice și cooperare voluntară la implementare juridică și operațională structurată**, consolidând capacitatea UE de a răspunde eficient provocărilor de securitate actuale și viitoare.

IV. POZIȚII ALE INSTITUȚIILOR EUROPENE

4.1. Parlamentul European

Parlamentul European și-a exprimat sprijinul pentru ideea unui „Schengen militar” și pentru simplificarea procedurilor care afectează mobilitatea militară.

Comisiile cu rol esențial [SEDE](#) și [TRAN](#) au [adoptat](#) pozițiile în noiembrie 2025, iar în decembrie, Parlamentul European a adoptat o [rezoluție](#) referitoare la mobilitatea militară prin care: solicită eliminarea obstacolelor administrative interne pentru deplasările militare; cere accelerarea procedurilor digitale de autorizare și propune instituirea unui coordonator european pentru mobilitatea militară și a unui „task force” pentru implementare.

Forul legislativ european a atras atenția asupra importanței modernizării infrastructurii (cu identificarea a circa 500 de „hotspoturi” strategice care necesită investiții). Conceptul de „[cele 500 de hotspoturi](#)” în contextul mobilității militare se referă la punctele critice de infrastructură (poduri, tuneluri, drumuri, porturi și aeroporturi), identificate la nivel european, care necesită consolidare pentru a permite tranzitul rapid al tehnicii militare grele în conceptul proiectului de tip „Schengen militar” având ca:

- **obiectiv** - modernizarea infrastructurii civile pentru **utilizare duală** (civilă și militară), astfel încât convoaiele NATO să nu fie blocate de poduri cu tonaj limitat sau tuneluri prea înguste.
- **costuri estimate** - consolidarea acestor 500 de puncte strategice la nivelul UE este estimată la aproximativ **100 miliarde euro**.

PE a indicat o posibilă propunere de buget de peste 17 miliarde euro pentru mobilitatea militară, dar a cerut statelor membre să susțină aceste alocări și să nu repete reducerile bugetare din perioadele precedente.

Calendarul legislativ al PE prevede continuarea dezbaterilor în comisii și o posibilă adoptare a unui raport comun cu recomandări pentru negocierile interinstituționale cu Consiliul până la începutul lui martie 2026, înainte de dialogurile oficiale.

4.2. Consiliul Uniunii Europene

Consiliul Afaceri Externe (Apărare) din 11 februarie 2026, a [inclus](#) pe ordinea de zi un schimb de opinii pe tema sprijinului militar al UE pentru Ucraina și discuții informale privind perspectiva securității și apărării pentru anul 2026, ceea ce indică faptul că contextul militar și agilitatea logistică vor rămâne teme prioritare.

4.3. Curtea de Conturi Europeană

Conform [raportului special](#) al Curții de Conturi Europene din februarie 2025 privind

mobilitatea militară în UE, Curtea formulează următoarele recomandări în atenția Comisiei Europene și a Serviciului European de Acțiune Externă:

- ✓ să îmbunătățească mecanismele de guvernanță pentru mobilitatea militară în UE;
- ✓ să monitorizeze și să raporteze progresele înregistrate de fiecare acțiune inclusă în Planul de acțiune 2.0;
- ✓ să evalueze posibilitatea de a utiliza cererile de propuneri de proiecte în domeniul transporturilor din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei pentru a finanța proiecte de infrastructură cu dublă utilizare în cadrul actualului CFM (2021-2027);
- ✓ să ia măsuri pentru a îmbunătăți previzibilitatea potențialei finanțări pentru mobilitatea militară în cadrul CFM post-2027;
- ✓ să îmbunătățească procesul de selecție a proiectelor de infrastructură cu dublă utilizare în cadrul CFM post-2027;
- ✓ să conceapă acțiunile de mobilitate militară ale UE în așa fel încât acestea să fie mai bine direcționate.

4.4. Comitetul Economic și Social European (CESE)

CESE a elaborat un [aviz](#) privind mobilitatea militară și [opinii conexe](#) pentru transporturi, energie, infrastructură și societatea informațională (TEN), și va avea o reuniune planificată pe 9 martie 2026, urmând votul în plen în perioada 18-19 martie 2026. Avizul va integra perspective ale părților sociale și economice, în special în ceea ce privește infrastructura dual-use și impactul asupra sectoarelor regionale și al IMM-urilor, dar obiectivul central se bazează pe: impactul mobilității militare asupra infrastructurii dual-use; includerea părților sociale și economice; rolul autorităților locale și regionale în punerea în aplicare.

CESE atrage atenția asupra rolului actorilor regionali și locali în aplicarea politicilor UE și subliniază importanța cooperării între autorități locale și state membre pentru implementare eficientă, inclusiv în mobilitate militară.

4.5. Comisia Europeană

Comisia Europeană rămâne motorul elaborării, justificării strategice și tehnice a pachetului privind mobilitatea militară. Propunerea de regulament și Comunicarea comună oferă o analiză detaliată a problemei, opțiunilor de politică și justificării intervenției Uniunii, conform cerințelor [unei mai bune legiferării](#) și a subsidiarității și proporționalității.

Propunerea de regulament este însoțită de [cerere de contribuții și observații](#) cu părți interesate relevante, inclusiv state membre, Agenția Europeană de Apărare, SEAE și NATO, pentru a colecta contribuții din mediul militar, logistic și industrial.

De asemenea, [există](#) 11 proiecte de mobilitate militară finalizate cu succes în 8 state membre ale UE, cu alocări financiare semnificative, în cadrul următorului cadru financiar multianual ([Connecting Europe Facility - CEF](#)), circa 17,65 miliarde euro alocate pentru mobilitatea militară).

Forumuri internaționale

Conferința de Securitate de la München din februarie 2026

Ediția **MSC 2026** a confirmat faptul că mobilitatea militară este integrată în noua paradigmă de securitate europeană, nu doar ca instrument tehnic, ci ca element esențial al rezilienței strategice. Documentul central al conferinței este **Munich Security Report 2026**, intitulat "[Under Destruction](#)", care analizează eroarea ordinii internaționale și criza de încredere în guvernarea democratică.

În [intervenția](#) sa, președintele Parlamentului European a reiterat necesitatea consolidării capacității europene de apărare și a subliniat importanța operaționalizării solidarității prevăzute în tratate. Această poziție reconfirmă integrarea mobilității militare în arhitectura strategică a Uniunii Europene și legitimează accelerarea adoptării instrumentelor legislative aferente.

Declarațiile șefilor de stat și de guvern, precum și cele ale oficialilor principalelor capitale europene, au evidențiat o conștientizare tot mai amplă asupra necesității consolidării autonome a capacităților militare europene și a reducerii dependenței exclusive de forțe externe, ceea ce oferă un cadru politico-strategic favorabil punerii în aplicare a instrumentelor concrete elaborate de instituțiile UE - inclusiv a Regulamentului privind mobilitatea militară.

În paralel, Secretarul general al [NATO](#) a accentuat necesitatea consolidării interoperabilității și a reducerii vulnerabilităților logistice pe flancul estic, consolidând convergența politică UE-NATO în domeniul mobilității.

Toate pozițiile strategice exprimate la München 2026 susțin coerența instituțională UE-NATO și consolidarea consensului politic în legătură cu necesitatea mobilității militare armonizate și coordonate. Ele furnizează un context politico-diplomatic favorabil susținerii viitorului Regulament în procedura legislativă și pentru evaluarea principiilor subsidiarității și proporționalității, ca parte integrantă a justificării intervenției Uniunii.

V. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE PENTRU ROMÂNIA

5.1. Legislație națională

[Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2025-2030](#) adoptată prin HG nr.48/2025 denumită „*Independență și solidaritate –viziunea României pentru o lume în schimbare*” stabilește prioritățile de securitate, punând accent pe consolidarea capacității militare, rezistența la dezinformare, reducerea corupției și dezvoltarea forțelor de rezervă. Documentul vizează transformarea României într-o putere regională semnificativă, cu accent pe pregătirea populației și a economiei pentru apărare.

Principalele direcții și componente ale strategiei sunt:

- Pilonii Strategici: Independența și solidaritatea, fundamentate pe apartenența la NATO și UE.
- Obiective Militare: Dezvoltarea forțelor din rezerva strategică și promovarea serviciului militar voluntar.
- Priorități de Securitate: Combaterea consumului și traficului de droguri (inclusă ca prioritate CSAT), rezistența la dezinformare și reducerea corupției.
- Pregătirea Apărării: Asigurarea securității economice, crearea rezervelor de stat și de mobilizare.
- Proiecție Externă: Consolidarea poziției României ca principală putere în Europa de Sud-Est.

[Strategia națională pentru industria de apărare](#) 2024-2030 adoptată prin HG nr.1.533/20242 propune modernizarea și dezvoltarea industriei de apărare prin investiții și printr-un ansamblu integrat de politici publice care să realizeze un ecosistem industrial rezilient, modern și re tehnologizat, competitiv, inovativ, sustenabil, digitalizat și colaborativ care să asigure protejarea intereselor esențiale de securitate și dezvoltare durabilă a României.

[Hotărârea Senatului](#) nr.75 din 30 iunie 2025⁷ privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește stimularea investițiilor în domeniul apărării în bugetul UE pentru a pune în aplicare Planul ReArm Europe consideră că din perspectivă militară, inițiativa este semnificativă atât din punctul de vedere al potențialului său

⁷ Publicată în Monitorul Oficial nr 628 din 3 iulie 2025

de a consolida baza industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB), cât și sub aspectul obiectivului său de a asigura o autonomie strategică sporită și o capacitate credibilă de reacție rapidă în fața amenințărilor militare. Din perspectiva îmbunătățirii funcției militare a statelor membre ale UE, inclusiv sub aspectele pregătirii, mobilității și interoperabilității, apreciază ca fiind oportună o eventuală extindere a domeniilor de aplicare ale acestei inițiative (achiziții publice, protecția mediului, sustenabilitatea investițiilor în domeniul apărării, regimul substanțelor chimice, cerințele administrative, navigația și operarea navelor etc.

5.2. Context strategic și rol geopolitic al României

România deține o poziție geostrategică esențială pe flancul de est al Uniunii Europene și al NATO, fiind un nod logistic critic pentru deplasarea trupelor și echipamentelor militare către Marea Neagră, Marea Baltică și regiunea central-europeană. Această poziție este consolidată prin participarea României la formate strategice precum [Multinational Corps Southeast](#) (Sibiu), un comandament NATO cu rol de comandă și control al operațiunilor pe flancul estic al Alianței, în care România funcționează ca națiune-cadru în structurile de conducere ale NATO.

În plus, România este implicată în proiecte regionale de mobilitate militară, inclusiv inițiativa de creare a [Pan-European Military Mobility Corridor VIII](#), care urmărește facilitarea deplasărilor militare între Balcani și Europa centrală și de Est - un proiect semnat de România, Albania, Bulgaria, Italia și Macedonia de Nord, ca parte a eforturilor de consolidare a conectivității strategice în regiune.

Aceste angajamente regionale se înscriu în politica externă și de securitate a României, care îmbină participarea activă în NATO cu adaptarea la provocările de securitate ucraineană și la riscurile generate de agresiunea rusă, realitate care subliniază necesitatea mobilității rapide a forțelor militare ale Alianței pe teritoriul UE și în zonele de interferență.

5.3. Inițiative și planuri naționale privind mobilitatea militară

Mobilitatea militară a fost [discutată](#) în cadrul Consiliului Suprem de Apărare a Țării (CSAT), pe 30 aprilie 2025, când a fost analizat „[Planul național de mobilitate militară](#)”. Acesta urmărește facilitarea și accelerarea transporturilor de forțe și echipamente militare atât pe teritoriul României, cât și în cooperare cu partenerii UE și NATO, reflectând necesitatea adaptării logisticii la noile provocări de securitate regională.

Un aspect esențial al implementării mobilității militare este modernizarea infrastructurii rutiere și feroviare cu dublă utilizare (civil-militar). România beneficiază de finanțări UE pentru astfel de proiecte, coordonate prin structuri precum [Connecting Europe Facility](#) (CEF) pentru:

- consolidarea a cinci poduri importante de pe rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) pentru a îndeplini standardele tehnice necesare pentru transportul militar greu, cu o contribuție UE de circa 14,4 milioane euro;
- construirea unui nou pod peste râul Prut la Ungheni, cu infrastructuri de frontieră și vamale, contribuind la conectivitatea strategică între România și Republica Moldova. Aceste proiecte reprezintă un model de integrare a finanțării UE în consolidarea capacităților de mobilitate militară, aducând beneficii atât sectorului civil, cât și celui de securitate.